

РЕШЕНИЕ

№ 5842

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Любка Стоянова

Весела Андонова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **8070** по описа за **2011** година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 31.03.2011 г. по НАХД № 6697/10 г., Софийски районен съд, НО, 96 състав е потвърдил наказателно постановление № 20467/08.04.2010 г., издадено от Началника на АНД, отдел „ПП“ при СДВР, с което на С. Б. Т. е наложено административно наказание “глоба” в размер на 1000 лв. на основание чл. 47, ал.2 във вр. с чл.47, ал.1, б.”а”, чл.57 ЗАНН, чл.189, ал.4 от ЗДВП и Заповед №3 – 993/ 2009 г. на МВР и чл.179, ал.3 от ЗДВП, за нарушение по чл.139, ал.5 от ЗДВП.

Срещу така постановеното решение е постъпила жалба от наказаното лице, с която се моли атакуваното съдебно решение да бъде отменено като издадено в противоречие с материалния закон и при нарушение на процесуално правните норми.

Ответникът по касационната жалба не изпраща процесуален представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна и моли да се остави в сила решениеџ като правилно, законосъобразно и обосновано.

Административен съд София - град, VII-ми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за

установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество същата се явява неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Седми касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Административен съд София – град, VII касационен състав, намира касационните оплаквания, възведени в жалбата на С. Б. Т., по повод на която е образувано настоящото производство, за основателни.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. За да потвърди обжалваното наказателно постановление въззивният съд е приел, че установената фактическа обстановка се подкрепя по безспорен начин от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Настоящата касационна инстанция не споделя правните изводи на СРС в тази насока.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебно следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело. СРС е изпълнил служебното си задължение да събере доказателства за проверка на изложените в акта и в НП факти, като е приобщил към делото по надлежния процесуален ред относимите писмени и гласни доказателства, на базата на които е постановил съдебния си акт. Последния следва да бъде отменен като произнесен в противоречие с материално правните норми на ЗАНН.

Въззивният съд е приел, че жалбоподателя е осъществил състава на нарушението по обжалваното НП. Видно от съдържанието на нормата на чл. 179, ал.3, т.1 от ЗДВП, в редакцията ѝ към ДВ бр. 51/2007 г., водач, който управлява пътно превозно средство по републиканските пътища, за което не е заплатена съответната винетна такса по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, или управлява пътно превозно средство, на което е залепен невалиден винетен стикер или винетен стикер с изтекъл срок, се наказва с глоба, както следва: при управление на пътно превозно средство, предназначено за превоз на товари с над 2 (две) оси, на състав от пътни превозни средства, както и на пътните превозни средства по чл. 10а, ал. 6, т. 3, 4 и 5 от Закона за пътищата с над 2 (две) оси - 1000 лв.

Видно от представената в производството пред въззивния съд регистрация на МПС, се установява по категоричен начин, че товарен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] е с две оси, т.е. в конкретния случай е била приложима нормата на чл. 179, ал.3,

т.2 от ЗДвП (в редакцията ѝ към ДВ бр. 51/2007 г.), съгласно която водач, който управлява пътно превозно средство по републиканските пътища, за което не е заплатена съответната винетна такса по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, или управлява пътно превозно средство, на което е залепен невалиден винетен стикер или винетен стикер с изтекъл срок, се наказва с глоба, както следва: при управление на пътно превозно средство, предназначено за превоз на пътници с повече от 8 (осем) места за сядане, без мястото на водача, или на пътно превозно средство, предназначено за превоз на товари с 2 (две) оси, както и на пътните превозни средства по чл. 10а, ал. 6, т. 3, 4 и 5 от Закона за пътищата с 2 (две) оси или на теглещо ремарке, за което не е платена отделна винетна такса - 500 лв.

Ето защо и в конкретния случай непосочването на правилната санкционна норма е довело до нарушаване на правото на защита на привлеченото към административно-наказателна отговорност лице, което не може да разбере какво деяние му се вменява и на самостоятелно основание влече незаконосъобразност на оспореното НП.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, VII-ми касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 31.03.2011 г. по НАХД № 6697/10 г., Софийски районен съд, НО, 96 състав, ВМЕСТО КОЕТО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 20467/08.04.2010 г., издадено от Началника на АНД, отдел „ПП“ при СДВР.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.